Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Teil II

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 18. September 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 18 września 1940 r.	Nr. 57

Tag / Dzień — Inhalt / Treść — Seite / Strona

Bekanntmachung

über die Abwicklung alter Forderungen aus dem Waren- und Dienstleistungsverkehr zwischen der Schweiz einerseits und dem Generalgouvernement und den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten der ehemaligen Republik Polen andererseits.

Vom 15. September 1940.

Von der Deutschen Regierung und dem Schweizerischen Bundesrat ist am 31. Juli 1940 folgendes Protokoll betreffend die Abwicklung alter Forderungen aus dem Waren- und Dienstleistungsverkehr zwischen der Schweiz einerseits und dem Generalgouvernement und den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten der ehemaligen Republik Polen andererseits unterzeichnet worden:

„Zum Zwecke der Abwicklung alter Forderungen und Verbindlichkeiten im Waren- und Dienstleistungsverkehr zwischen der Schweiz einerseits und dem Generalgouvernement für die besetzten polnischen Gebiete (nachstehend Generalgouvernement genannt) und den am 20. November 1939 in die Deutsche Devisenbewirtschaftung neu einbezogenen Gebieten (nachstehend eingegliederte Gebiete genannt) andererseits sind zwischen der Deutschen und der Schweizerischen Regierung folgende Vereinbarungen getroffen worden:

I. Abwicklung im Kompensationsverkehr.

Zahlungen zwischen der Schweiz einerseits und dem Generalgouvernement und den eingegliederten Gebieten andererseits, die auf Grund der Abmachungen zwischen der Schweiz und der ehemaligen Republik Polen im Wege der privaten Verrechnung hätten abgewickelt werden sollen, können bis zum 31. Dezember 1940 weiterhin auf diesem Wege erledigt werden. Genehmigungen zur Vornahme derartiger Verrechnungen werden von den zuständigen Devisenbehörden Deutschlands bzw. des Generalgouvernements nach folgenden Grundsätzen erteilt werden:

Obwieszczenie

o uregulowaniu dawnych wierzytelności, wynikających z obrotu towarowego i świadczenia usług między Szwajcarją z jednej strony a Generalnym Gubernatorstwem i włączonymi do Rzeszy Niemieckiej obszarami byłej Rzeczypospolitej Polskiej z drugiej strony.

Z dnia 15 września 1940 r.

Między Rządem Niemieckim i Szwajcarską Radą Związkową podpisany został dnia 31 lipca 1940 r. następujący protokół w przedmiocie uregulowania dawnych wierzytelności, wynikających z obrotu towarowego i świadczenia usług między Szwajcarją z jednej strony a Generalnym Gubernatorstwem i włączonymi do Rzeszy Niemieckiej obszarami byłej Rzeczypospolitej Polskiej z drugiej strony:

„W celu uregulowania dawnych wierzytelności i zobowiązań, wynikających z obrotu towarowego i świadczenia usług między Szwajcarją z jednej strony a Generalnym Gubernatorswem dla okupowanych polskich obszarów (nazwanym poniżej Generalnym Gubernatorstwem) i nowo włączonymi dnia 20 listopada 1939 r. do niemieckiej gospodarki dewizowej obszarami (nazwanymi poniżej włączonymi obszarami) z drugiej strony zawarte zostały między rządem niemieckim i szwajcarskim następujące porozumienia:

I. Uregulowanie w obrocie kompensacyjnym.

Płatność między Szwajcarją z jednej strony a Generalnym Gubernatorstwem i włączonymi obszarami z drugiej strony, które miały być regulowane na podstawie układów między Szwajcarją a byłą Rzeczpospolitą Polską w drodze prywatnego rozrachunku, mogą do dnia 31 grudnia 1940 r. nadal tą drogą być załatwiane. Zezwoleń na uskutecznianie tego rodzaju rozliczeń udzielać będą właściwe władze dewizowe Rzeszy wzgl. Generalnego Gubernatorswa podług zasad następujących:

a) Soweit die Genehmigungen der Verrechnungsstellen in Zürich und Warschau zu den Verrechnungen bereits erteilt worden sind und sowohl der schweizerische als auch der polnische Schuldner, gleichgültig, ob er im Generalgouvernement oder in den eingegliederten Gebieten seinen Sitz hat, die Einzahlungen bei den Verrechnungsstellen in Zürich und Warschau bereits geleistet hat, werden die Verrechnungen noch in der bisherigen Weise durchgeführt.

b) Die Schweizerische Verrechnungsstelle und die Devisenstelle Krakau werden ferner die Genehmigungen zur Abwicklung von vor dem 1. September 1939 abgeschlossenen Verrechnungsgeschäften in der bisherigen Weise noch erteilen, wenn die Warenlieferungen bereits erfolgt sind. Soweit der Schuldner in den eingegliederten Gebieten seinen Sitz hat, wird von der zuständigen Devisenstelle im Einvernehmen mit der Devisenstelle Krakau die Genehmigung zur Überweisung im Verrechnungsverkehr an die polnische Gesellschaft für den Kompensationshandel (ZAHAN) erteilt.

c) Soweit sowohl die schweizerische als auch die polnische Warenlieferung vor dem 1. September 1939 erfolgt ist, ein privates Verrechnungsgeschäft aber noch nicht abgeschlossen wurde oder die abgeschlossenen Verrechnungsgeschäfte nicht mehr durchgeführt werden können, können auf Grund privater Vereinbarungen die Voraussetzungen für die Abwicklung im Wege der privaten Verrechnung nachträglich geschaffen werden. Die Schweizerische Verrechnungsstelle und die Devisenstelle Krakau werden von Fall zu Fall im gegenseitigen Einvernehmen die erforderlichen Genehmigungen erteilen. Absatz b Satz 2 findet Anwendung.

d) Genehmigungen gemäß Absatz b) und c) werden nur mit der Auflage erteilt werden, daß die Einzahlungen bei den Verrechnungsstellen spätestens bis zum 31. Dezember 1940 erfolgen.

a) O ile zezwolenia urzędów rozrachunkowych w Zurychu i Warszawie na rozrachunki już zostały udzielone i zarówno szwajcarski, jak polski dłużnik, bez względu na to, czy posiada swoją siedzibę w Generalnym Gubernatorstwie, czy na obszarach włączonych, dokonał już wpłaty w urzędach rozrachunkowych w Zurychu i w Warszawie, rozrachunki będą jeszcze w dotychczasowy sposób przeprowadzane.

b) Szwajcarski Urząd Rozrachunkowy i Urząd Dewizowy Krakau udzielać jeszcze będą poza tym zezwoleń na uregulowanie zawartych przed dniem 1 września 1939 r. transakcyj kompensacyjnych w sposób dotychczasowy — jeśli dostawy towarów zostały już uskutecznione. O ile dłużnik ma swoją siedzibę na włączonych obszarach, właściwy urząd dewizowy w porozumieniu z Urzędem Dewizowym Krakau udzieli zezwolenia na przekazanie w rozrachunku do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego (ZAHAN).

c) O ile zarówno szwajcarska, jak i polska dostawa towarów odbyła się przed dniem 1 września 1939 r., ale prywatna transakcja kompensacyjna nie została jeszcze zawarta, lub zawarte transakcje kompensacyjne nie mogły już być przeprowadzone, wówczas na podstawie prywatnych porozumień mogą być stworzone później warunki dla uregulowania w drodze prywatnego rozrachunku. Szwajcarski Urząd Rozrachunkowy i Urząd Dewizowy Krakau od wypadku do wypadku za obustronnym porozumieniem udzielać będą wymaganych zezwoleń. Ust. b) zdanie 2 ma zastosowanie.

d) Zezwoleń w myśl ust. b) i c) udziela się tylko z tym nałożeniem zlecenia, że wpłaty do urzędów rozrachunkowych najpóźniej do dnia 31 grudnia 1940 r. dokonywane będą.

II. Abwicklung im Verrechnungsverkehr.

1. Der Zahlungsverkehr zwischen der Schweiz und den eingegliederten Gebieten erfolgt vorbehaltlich der Abwicklung der unter Ziffer I fallenden Geschäfte im deutsch-schweizerischen Verrechnungsverkehr. Für Zahlungen aus Verbindlichkeiten, die vor dem 1. September 1939 entstanden sind, werden die deutschen Devisenstellen Schuldnern in den eingegliederten Gebieten Genehmigungen zur Überweisung im deutsch-schweizerischen Verrechnungsverkehr erst ab 1. Januar 1941 erteilen.

2. Ab 1. Januar 1941 gilt im Verkehr zwischen der Schweiz und dem Generalgouvernement für die Abwicklung von Verbindlichkeiten aus dem Waren- und Dienstleistungsverkehr, die vor dem 1. September 1939 entstanden sind, folgendes:

a) Das Verrechnungsinstitut in Krakau führt in seinen Büchern für die Schweizerische Nationalbank ein auf Zloty lautendes Abwicklungskonto Schweiz. Es wird in Aussicht genommen, auf dieses Konto diejenigen Beträge zu überweisen, die von Schuldnern im Gebiet des Generalgouvernements zugunsten von schweizerischen Gläubigern bei der polnischen Verrechnungsstelle, Warschau, einbezahlt und nicht gemäß Abschnitt I abgewickelt worden sind.

Die Schweizerische Nationalbank führt in ihren Büchern für das Verrechnungsinstitut in Krakau ein auf Schweizer Franken lautendes Abwicklungskonto „Generalgouvernement". Auf dieses Konto werden diejenigen Beträge übertragen, die von schweizerischen Schuldnern zugunsten von Gläubigern im Gebiete des Generalgouvernements bei der Schweizerischen Nationalbank einbezahlt und nicht gemäß Abschnitt I abgewickelt worden sind.

Die in den vorstehenden beiden Absätzen behandelten Übertragungen von Guthaben beziehen sich auf alle Einzahlungen auf den Konten „G", „J", „L" und „M" der Polnischen Verrechnungsstelle bei der Schweizerischen Verrechnungsstelle bzw. auf den entsprechenden Konten der Schweizerischen Verrechnungsstelle bei der Polnischen Verrechnungsstelle.

b) Ab 1. Januar 1941 können Verbindlichkeiten aus alten Geschäften, die nicht mehr gemäß Abschnitt I abgewickelt werden konnten, nur noch durch Einzahlungen auf die im vorstehenden Absatz a) genannten Konten abgewickelt werden. Die Einzahlungen im Generalgouvernement erfolgen auf Grund von Genehmigungen, die beim Vorliegen ausreichender Unterlagen durch die Devisenstelle Krakau erteilt werden. Die Einzahlungen erfolgen im Generalgouvernement ausschließlich in Zloty,

II. Uregulowanie w rozrachunku.

(1) Płatności między Szwajcarją a włączonymi obszarami dokonują się z zastrzeżeniem uregulowania podpadających pod cyfrę I. transakcyj w niemiecko-szwajcarskim rozrachunku. Za płatności, wynikające z zobowiązań, powstałych przed dniem 1 września 1939 r., niemieckie Urzędy Dewizowe dłużnikom na włączonych obszarach udzielać będą zezwoleń na przekazanie w niemiecko-szwajcarskim rozrachunku dopiero od dnia 1 stycznia 1941 r.

(2) Od dnia 1 stycznia 1941 r. obowiązuje dla obrotu między Szwajcarją a Generalnym Gubernatorstwem dla uregulowania zobowiązań, wynikających z obrotu handlowego i świadczeń usług, powstałych przed dniem 1 września 1939 r., co następuje:

a) Instytut Rozrachunkowy w Krakau prowadzi w swoich księgach dla Szwajcarskiego Banku Nrodowego opiewające na złotego konto likwidacyjne „Szwajcaria". Zamierza się przekazywać na to konto te kwoty, które dłużnicy na obszarze Generalnego Gubernatorstwa wpłacili w Polskim Urzędzie Rozrachunkowym Warschau na rzecz szwajcarskich wierzycieli i które nie zostały uregulowane w myśl rozdziału I.

Szwajcarski Bank Narodowy prowadzi w swoich księgach dla Instytutu Rozrachunkowego w Krakau opiewające na franki szwajcarskie konto likwidacyjne „Generalne Gubernatorstwo". Na konto to przenoszone będą te kwoty, które wpłacili dłużnicy szwajcarscy na rzecz wierzycieli na obszarze Generalnego Gubernatorstwa do Szwajcarskiego Banku Narodowego i które nie zostały uregulowane w myśl rozdziału I.

Omówione w obu wyżej wymienionych ustępach przekazywania kont odnoszą się do wszystkich wpłat na konta „G", „J", „L" i „M" Polskiego Urzędu Rozrachunkowego w Szwajcarskim Urzędzie Rozrachunkowym wzgl. do odpowiednich kont Szwajcarskiego Urzędu Rozrachunkowego przy Polskim Urzędzie Rozrachunkowym.

b) Od dnia 1 stycznia 1941 r. zobowiązania z dawnych transakcyj, które w myśl rozdziału I nie mogły być jeszcze uregulowane, uregulować można jedynie jeszcze przy pomocy wpłat na wymienione w poprzednim ustępie a) konta. Wpłat w Generalnym Gubernatorstwie dokonuje się na podstawie zezwoleń, udzielanych przez Urząd Dewizowy Krakau przy zaistnieniu odpowiednich podstaw. Wpłat dokonuje się w Generalnym Gubernatorstwie wyłącznie w złotych,

in der Schweiz ausschließlich in Franken. Nach Eingang der Beträge auf den genannten Konten werden die Begünstigten von der Verrechnungsstelle ihres Landes in chronologischer Reihenfolge und im Rahmen des Guthabens auf dem in diesem Lande geführten Gegenkonto befriedigt. Die erforderlichen zahlungstechnischen Vereinbarungen werden zwischen der Schweizerischen Verrechnungsstelle, Zürich, und dem Verrechnungsinstitut in Krakau getroffen werden. Die Abdeckung des sich nach dem Ausgleich der beiden Abwicklungskonten ergebenden Saldos bleibt späteren Verhandlungen vorbehalten.

3. Zahlungen zwischen der Schweiz und dem Generalgouvernement auf Grund von Verbindlichkeiten, die seit dem 1. September 1939 entstanden sind oder noch entstehen werden, können vorläufig von Fall zu Fall im Einvernehmen zwischen dem Reichswirtschaftsministerium und der Handelsabteilung des Eidgenössischen Volkswirtschaftsdepartements im deutsch-schweizerischen Verrechnungsverkehr abgewickelt werden. Die in solchen Fällen erforderlichen Zahlungen zwischen Deutschland und dem Generalgouvernement erfolgen in dem zwischen Deutschland und dem Generalgouvernement bestehenden Verrechnungsverkehr.

III. Kursfragen.

Bei Zahlungen nach Maßgabe dieses Protokolls werden folgende Kurse zugrunde gelegt:

1. Einzahlungen im deutsch-schweizerischen Verrechnungsverkehr gemäß Abschnitt II, Ziffer 1.
   a) Schuldner in den eingegliederten Gebieten, deren Verbindlichkeiten auf Zloty lauten, zahlen den Gegenwert in Reichsmark zum Kurse von 100 Zloty = 47,05 *RM* ein.
   b) Schweizerische Schuldner, deren Verbindlichkeiten gegenüber Gläubigern in den eingegliederten Gebieten auf Zloty lauten, zahlen den Gegenwert in Franken zum Kurse von 100 Zloty = 82,25 Franken ein.

2. Einzahlungen auf die Abwicklungskonten gemäß Abschnitt II, Ziffer 2.
   a) Schuldner im Generalgouvernement, deren Verbindlichkeiten auf Franken lauten, zahlen den Gegenwert in Zloty zum Kurse von 100 Franken = 121,09 Zloty ein.
   b) Schweizerische Schuldner, deren Verbindlichkeiten auf Zloty lauten, zahlen den Gegenwert in Franken zum Kurse von 100 Zloty = 82,58 Franken ein.

3. Bei Zahlungen im deutsch-schweizerischen Verrechnungsverkehr gemäß Abschnitt II, Ziffer 3, erfolgt die Umrechnung in Reichsmark im Wertverhältnis 1,— *RM* = 2,— Zloty.

4. Vor dem 1. September 1939 entstandene Zahlungsverpflichtungen in dritter Währung werden zum Züricher Tageskurs in Schweizer Franken umgerechnet.

5. Falls der Kurs des Schweizer Franken über die üblichen Schwankungen hinausgehen sollte (173 bis 180 Franken für 100,— *RM*), werden die Deutsche Verrechnungskasse und die Schweizerische Verrechnungsstelle im Einvernehmen miteinander die Kursbasis für dann etwa noch zu erfüllende auf Zloty lautende Zahlungsverbindlichkeiten festsetzen.

6. Für Kurs- und Zinsverluste, die bei der Zahlung gemäß diesem Protokoll entstehen, übernehmen die Verrechnungsstellen keine Haftung. Sofern die Vertragsparteien sich über die Zahlung derartiger Kurs- und Zinsverluste einigen, geschieht ihre Überweisung im Wege dieser Vereinbarung."

Im Rahmen der vorstehenden Vereinbarung besteht nunmehr die Möglichkeit, alte Verpflichtungen aus dem Waren- und Dienstleistungsverkehr bis zum 31. Dezember 1940 noch in der früher üblichen Weise über die Polnische Gesellschaft für den Kompensationshandel (ZAHAN), Warschau, Sienkiewicza 4, abzuwickeln. Soweit polnische Schuldner die Beträge bereits vor Ausbruch des Krieges bei der ZAHAN eingezahlt haben und die Beträge daher nicht frei verfügbar sind, werden sie den an der privaten Verrechnung beteiligten früheren polnischen Forderungsberechtigten als Sonder-Altguthaben bei den Bankverbindungen der ZAHAN zur Verfügung gestellt. Die Forderungsberechtigten können daher nur mit Genehmigung des Beauftragten für das Bank-, Geld- und Börsenwesen über die Guthaben verfügen. Dies gilt auch für die an die Forderungsberechtigten zu zahlenden

w Szwajcarji wyłącznie we frankach. Po wpłynięciu kwot na wymienione konta zaspakaja wierzycieli urząd rozrachunkowy ich kraju w chronologicznym porządku i w ramach aktywów na prowadzonym w tym kraju koncie wzajemnym. Wymagane porozumienia w sprawie techniki płatności uzgodnione będą między Szwajcarskim Urzędem Rozrachunkowym Zurych i Instytutem Rozrachunkowym w Krakau. Umorzenie wynikających po wyrównaniu obu kont likwidacyjnych sald pozostaje zastrzeżone późniejszym pertraktacjom.

(3) Płatności między Szwajcarją a Generalnym Gubernatorstwem na podstawie zobowiązań, które powstały od dnia 1 września 1939 r. lub jeszcze powstaną, mogą być od wypadku do wypadku tymczasowo regulowane w porozumieniu między Ministerstwem Gospodarki Rzeszy i Wydziałem Handlowym Związkowego Departamentu Rolnictwa w niemiecko-szwajcarskim rozrachunku. Wymagane w takich wypadkach płatności między Rzeszą a Generalnym Gubernatorstwem dokonują się w rozrachunku istniejącym między Rzeszą a Generalnym Gubernatorstwem.

III. Sprawy kursowe.

Przy płatnościach podług niniejszego protokułu za podstawę służą następujące kursy:

1. wpłaty w niemiecko-szwajcarskim rozrachunku w myśl rozdziału II, cyfra 1).
   a) Dłużnicy na włączonych obszarach, których zobowiązania opiewają na złote, płacą równowartość w markach niemieckich po kursie 100 złotych = 47,05 marek niemieckich.
   b) Dłużnicy szwajcarscy, których zobowiązania wobec wierzycieli na włączonych obszarach opiewają na złote, płacą równowartość we frankach po kursie 100 złotych = 82,25 franków.

2. Wpłaty na konta likwidacyjne w myśl rozdziału II, cyfra 2).
   a) Dłużnicy w Generalnym Gubernatorstwie, których zobowiązania opiewają na franki, płacą równowartość w złotych po kursie 100 franków = 121,09 złotych.
   b) Dłużnicy szwajcarscy, których zobowiązania opiewają na złote, płacą równowartość we frankach po kursie 100 złotych = 82,58 franków.

3. Przy płatnościach w niemiecko-szwajcarskim rozrachunku w myśl rozdziału II, cyfra 3), następuje przeliczenie w markach niemieckich w stosunku wartości 1 marka niemiecka = 2 złote.

4. Powstałe przed dniem 1 września 1939 r. płatności w innej walucie przelicza się po zurychskim kursie dziennym we frankach szwajcarskich.

5. Gdyby wahania kursu franka szwajcarskiego miały przekroczyć przyjętą wysokość (173 do 180 franków za 100 marek niemieckich), Niemiecka Kasa Rozrachunkowa i Szwajcarska Kasa Rozrachunkowa ustalają we wzajemnym porozumieniu bazę kursu dla płatności opiewających na złote, które ewentualnie jeszcze pozostają do uregulowania.

6. Za straty kursowe i na procentach, powstałe przy wpłatach, dokonywanych w myśl niniejszego protokołu, urzędy rozrachunkowe nie biorą żadnej odpowiedzialności. O ile między stronami przeprowadzającymi transakcje istnieje porozumienie co do płatności tego rodzaju strat kursowych i strat na procentach, przekazywanie ich odbywa się w drodze owego porozumienia".

W ramach powyższego porozumienia istnieje obecnie możliwość uregulowania do dnia 31 grudnia 1940 r. dawnych zobowiązań, wynikłych z obrotu towarowego i świadczeń usług jeszcze w sposób przedtym przyjęty za pomocą Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego (ZAHAN), Warszawa, Sienkiewicza 4. O ile polscy dłużnicy wpłacili należności jeszcze przed wybuchem wojny do ZAHAN'u i wskutek tego kwoty te nie są wolno-rozporządzalnymi, oddane one będą do dyspozycji zainteresowanym w prywatnym rozrachunku dawnym polskim uprawnionym do roszczeń osobom jako stare konto w bankach będących w stosunkach handlowych z ZAHAN'em. Uprawnione do roszczeń osoby mogą więc tylko za zezwoleniem pełnomocnika dla spraw bankowych, pieniężnych i giełdowych rozporządzać kontem. Dotyczy to również premij, które mają

Prämien, soweit sie bereits bei der ZAHAN eingezahlt worden sind. Anträge auf Durchführung der privaten Verrechnungen sind an die ZAHAN zu richten, die bei Vorliegen der Voraussetzungen für die Verrechnung die Genehmigung der Devisenstelle Krakau einholen wird. Genehmigungen zur Durchführung privater Verrechnungen werden nur mit der Auflage erteilt werden, daß die Einzahlungen bei den Verrechnungsstellen spätestens bis zum 31. Dezember 1940 erfolgen.

Vom 1. Januar 1941 ab können im Generalgouvernement ansässige Schuldner aus alten (d. h. vor dem 1. September 1939 entstandenen) Verbindlichkeiten aus dem Waren- und Dienstleistungsverkehr zwischen Polen und der Schweiz ihre Zahlungsverpflichtungen in der Form erfüllen, daß sie die geschuldeten Beträge beim Verrechnungsinstitut Krakau auf Abwicklungskonto Schweiz einzahlen. Die Umrechnung von über Schweizer Franken lautenden Verpflichtungen erfolgt zum Kurs von 100 Franken = 121,09 Zloty. Zahlungsverpflichtungen in dritter Währung werden zum letztbekannten Züricher Kurs in Schweizer Franken und zum Kurs von 100 Schweizer Franken = 121,09 Zloty in Zloty umgerechnet. Zur Einzahlung der Beträge beim Verrechnungsinstitut ist die Genehmigung der Devisenstelle Krakau erforderlich. Die Auszahlung der Gegenwerte der dem Verrechnungsinstitut Krakau bei der Schweizerischen Verrechnungsstelle gutgeschriebenen Beträge erfolgt in chronologischer Reihenfolge und im Rahmen des Guthabens auf dem beim Verrechnungsinstitut Krakau geführten Gegenkonto. Eine Haftung für Kurs- und Zinsverluste übernimmt das Verrechnungsinstitut Krakau nicht.

Krakau, den 15. September 1940.

Der Leiter der Abteilung Devisen
In Vertretung
Dr. Becker

być wypłacone uprawnionym do roszczeń osobom, o ile zostały już wpłacone do ZAHAN'u. Wnioski o przeprowadzenie prywatnego rozrachunku należy kierować do ZAHAN'u, który przy istnieniu warunków wystara się dla rozrachunku o zezwolenie Urzędu Dewizowego Krakau. Zezwolenia na przeprowadzenie prywatnych rozrachunków udzielane będą tylko z tym nałożeniem zleceń, że wpłaty do urzędów rozrachunkowych dokonane będą najpóźniej do dnia 31 grudnia 1940 r.

Od dnia 1 stycznia 1941 r. mogą zamieszkali w Generalnym Gubernatorstwie dłużnicy z dawnych (t. zn. przed dniem 1 września 1939 r. powstałych) zobowiązań, wynikłych z obrotu towarowego i świadczeń usług między Polską a Szwajcarją wypełniać swoje zobowiązania płatnicze w tej formie, że wpłacają dłużne kwoty do Instytutu Rozrachunkowego Krakau na konto likwidacyjne „Szwajcarja". Przeliczanie zobowiązań opiewających na franki szwajcarskie odbywa się po kursie 100 franków = 121,09 złotych. Zobowiązania płatnicze w innej walucie przeliczane będą na złote po ostatnio znanym w chwili płatności kursie, notowanym w Zurychu we frankach szwajcarskich i po kursie 100 franków szwajcarskich = 121,09 złotych. Dla wpłaty kwot do Instytutu Rozrachunkowego wymagane jest zezwolenie Urzędu Dewizowego Krakau.

Wypłata równowartości kwot, zapisanych na dobro Instytutu Rozrachunkowego Krakau w Szwajcarskim Urzędzie Rozrachunkowym odbywa się w chronologicznym porządku i w ramach konta prowadzonego w Instytucie Rozrachunkowym Krakau konta wzajemnego. Instytut Rozrachunkowy Krakau nie odpowiada za straty kursowe i na procentach.

Krakau (Kraków), dnia 15 września 1940 r.

Kierownik Wydziału Dewizowego
w zastępstwie
Dr. Becker

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs, Krakau 20, Außenring 30 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Poststraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30) — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 30 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z o. r. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych —,60 (RM —,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.